

HOMILIA BISKUPA KIELECKIEGO JANA PIOTROWSKIEGO - Święto Przemienienia Pańskiego – Pielgrzymka Kielecka na Jasną Górę

Busko-Zdrój, 6 sierpnia 2018 r.

1. Pozdrawiam Was serdecznie, drodzy pielgrzymi, bracia i siostry tworzący eucharystyczną i pielgrzymkową wspólnotę wiary w kościele Św. Brata Alberta w Busku Zdroju!

Nasze pielgrzymowanie, któremu przyświeca hasło: *Jesteśmy napelnieni Duchem Świętym*, odsyła nas do sakramentu chrztu świętego i bierzmowania. To w tej pierwszej życiowej konsekracji Bóg w Jezusie Chrystusie działa mocą Ducha Świętego. Już wtedy Bóg zaprosił nas do bycia świadkami Ewangelii, co jest zadaniem wszystkich członków Kościoła. Jako ludzie wiary w zadaniach ewangelizacyjnych niczym nie jesteśmy ograniczeni (zob. *Ewangelii gaudium*, 111). Natomiast droga dojrzałości wiary, na którą wprowadził nas sakrament bierzmowania uzdalnia nas w ludzkim i chrześcijańskim powołaniu, aby z radością głosić Ewangelię, Dobrą Nowinę o Jezusie Chrystusie, naszym Panu i Odkupicielu.

Ojciec Święty Jan Paweł II nauczał, że istotny *charakter* pielgrzymowania Kościoła jest *wewnętrzny*. Jest to *pielgrzymowanie przez wiarę*, „mocą Pana zmartwychwstałego”, pielgrzymowanie w Duchu Świętym, który został dany Kościołowi jako Pocieszyciel. Tak więc, idąc naprzód poprzez doświadczenia i uciski, Kościół umacnia się mocą obiecanej mu przez Pana łaski Bożej, aby (...) pod działaniem Ducha Świętego nieustannie odnawiał samego siebie, dopóki przez Krzyż nie dotrze do światłości, która nie zna zmierzchu. Właśnie na *tej pielgrzymce Kościoła* poprzez przestrzeń i czas, a bardziej jeszcze poprzez dzieje ludzkich dusz, *Maryja jest obecna* jako Ta „błogosławiona, która uwierzyła”, jako Ta, która „szła naprzód w pielgrzymce wiary”, uczestnicząc jak żadne inne stworzenie w tajemnicy Chrystusa. Ona, obecna w dziejach zbawienia, łączy w sobie i odzwierciedla najważniejsze treści wiary. Pośród

wierzących jest Ona *zwierciadłem*, w którym odbijają się w sposób najgłębszy i najprostszy wielkie dzieła Boże (zob. *Redemptoris Mater*, 25).

Tak też i my chcemy rozumieć nasze pielgrzymowanie na XXXVII Kieleckiej Pieszej Pielgrzymce na Jasną Górę, gdzie przede wszystkim na szlaku naszego serca łączy się wiara i wysiłek, nadzieja oraz pielgrzymkowa radość i odwaga wiary.

2. Być mężnym w wierze to podążać przez życie śladami Jezusa Chrystusa naszego Pana i Odkupiciela. Do tego zadania Bóg przygotowuje człowieka od zawsze, ponieważ pragnie, aby wszystkie ludy nie tylko Mu służyły, ale miały udział w Jego chwale (zob. Dz 7, 9-14). Obecność na górze Tabor trzech apostołów – Piotra, Jakuba i Jana, jest poniekąd ilustracją tego Bożego pragnienia. Przemienienie Pana Jezusa to wydarzenie do końca niezrozumiałe dla Apostołów, gdyż odczytywali je pełni emocji, wciąż w niedoskonałości swojej wiary. Piotr, który wielokrotnie więcej mówił niż rozumiał, i tym razem ulega emocjom i wygłasza swoje deklaracje: „Postawimy trzy namioty...” (zob. Mk 9, 2-10). Nie był jednak w stanie wglądać w swoje serce, liczył na własne siły – nie był gotowy na wewnętrzną przemianę, uzdrowienie i przyjęcie łaski. To, co wydarzyło się na Taborze ocenił zmysłami, tak jak to widział, bardzo po ludzku! Nie wiemy na ile Boży głos: „To jest mój Syn umiłowany, Jego słuchajcie” – pozwolił mu zrozumieć to wydarzenie. Wydaje się, że niewiele, ponieważ w tych trzech uczniach było tak wiele niepewności i niepokoju!

Jakże często Boże znaki – jak ten znak Przemienienia Pana Jezusa na Górze Tabor – niewiele dają człowiekowi, jeśli zdaje się on tylko na własną interpretację wydarzeń, własne osądy i pełną pychy inteligencję! Idzie do wróżek i czyta horoskopy, poddaje się czarom i zaklęciem, a nawet powierza się szatanowi.

3. Dać się porwać Duchowi Świętemu to wyraz dojrzałej wiary i pokory. Wzorem do naśladowania jest Maryja, służebnica Pańska, a jednocześnie bardzo

mądra i roztropna dziewczyna z Nazaretu, która pytała Bożego Posłańca: „Jakże się to stanie, skoro nie mam męża?” Wtedy usłyszała bardzo ważne przesłanie: „Duch Święty zstąpi na Ciebie...” (Łk 1, 26-38). To, co wielkie Bóg zawsze czyni mocą Ducha Świętego! I my Panu Bogu stawiamy nasze pytania, szukajmy odpowiedzi na nasze wątpliwości, kochajmy rozmowę z Nim! W niczym nie chcemy ograniczać łaskawej obecności Ducha Świętego w naszym życiu i pozwalamy, aby On nas pouczał słowem Bożym i karmił chlebem eucharystycznym.

Patron tej świątyni, Św. Brat Albert, jak również inni święci i błogosławieni: księżna Kinga, Stanisław Kostka, Karolina Kózkówna oraz święci patronowie naszej diecezji, chwalebnie przeszli swoją życiową pielgrzymkę, chociaż nie bez trudu i ofiary, a nawet męczeństwa.

Niech przemożne wstawiennictwo Matki Jezusa i Matki pielgrzymującego Kościoła oraz naszych świętych wyprasza łaski na pielgrzymim szlaku i w całym życiu nam, a także tym naszym drogim osobom, które polecamy Bogu w tej ufnej i pokornej modlitwie. Amen!